

המקום הבטוח בעולם

לאה גנייביש

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

המופעים הופקו ברמה מקצועית למדי. שכרנו מפיקים ומוזיקאים מקצועיים, ואת התסריטים כתבה גולדה שויי. היא עיבדה מחזות-זמר מצליחים, תוך שהיא משכתבת אותם ומעניקה להם נופך יהודי. למשל, לקחנו את המחזמר המפורסם "צלילי המוזיקה", וקראנו לו "צלילי התורה". השתמשנו בלחנים המקוריים, אך את המילים כתבנו מחדש. התוצאה הייתה הפקה מרהיבה ומשובחת. שתי ההופעות הראשונות שלנו היו מלאות עד אפס מקום.

כמובן שלקראת כל מופע שלחנו לרבי כרטיס כניסה, ובכל פעם הוא השיב לנו במכתב ברכה בו איחל לנו הצלחה. פעם, כאשר נודע לרבי שהיו מי שלעגו למאמצינו, הוא שלח לנו מכתב תמיכה ועידוד.

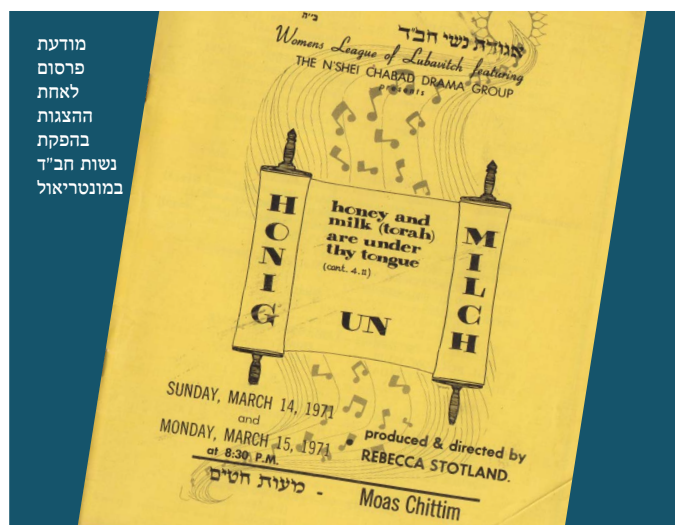
אחרי ארבע שנים, הגענו למסקנה שאנו חייבות להפסיק. זה פשוט היה כרוך במאמץ רב מדי. במשך תקופת החזרות שארכה כארבעה חודשים, היינו שקועות לחלוטין במיזם. בכל אותה תקופה, נאלצו הבעלים שלנו לשמור על הילדים. היינו ממהרות לצאת בכל ערב בשעה שבע, והבעלים נשארו לעשות שיעורי בית עם הילדים ולהשכיב אותם לישון. לא היה קל עבור הנשים שבעליהן הביעו מורת רוח מהמצב הזה.

אף על פי כן, מאחר שההצגות זכו להצלחה כה גדולה, לא ויתרנו אפילו כשהיה ברור שכך עלינו לעשות. בכל פעם אמרנו, "זו תהיה ההצגה האחרונה", אך בשנה הבאה היינו מתחילות שוב מההתחלה.

עד שלבסוף החלטנו - זהו זה. לבעלים שלנו כבר נמאס; הם לא הסכימו שנתעסק בזה יותר.

אלא שאז הרבי התערב.

ומעשה שהיה, כך היה:

לאחר שנישאתי, בשנת תשכ"א (1961), התעריתי בקהילת חב"ד במונטריאול, שם התגוררנו.

אחד הדברים הראשונים שהבחנתי בו היה היעדר מקומות בילוי או אירועי תרבות מתאימים עבור הקהילה. בניסיון לתקן את המצב, סייעתי בהקמת קבוצת משחק במטרה להפיק הצגות המיועדות לנשים. פעם בשנה, בסביבות חג הפורים, היינו מעלות הצגה, שכל הכנסותיה היו קודש לטובת קופת "מעוֹת חִיטִים" שסייעה למשפחות נזקקות בצרכי חג הפסח.

ההצגות הללו שירתו לא רק את הקהילה הדתית; גם נשים יהודיות לא-דתיות רבות נטלו בהן חלק. הן השתתפו במבחני הבמה כדי להתקבל לתפקידים בהצגות, ותוך כדי התהליך כולנו התחברנו. כך הצלחנו להכיר נשים שלולא זאת, לא היינו מכירות אותן. תוך כדי העבודה המשותפת והקרובה במהלך החזרות, שהתקיימו שלוש או ארבע פעמים בשבוע, הייתה לנו השפעה רבה עליהן.

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

ניצלתי את ההזדמנות כדי לספר לו על תוכניות הנסיעה שלנו, ולבקש את ברכתו שהכול יעבור בשלום.

הרבי הגיב, "ארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר בעולם. זו הארץ שעליה נאמר, 'עניי ה' אלוֹקֵיךְ בה מראשית השנה ועד אחרית שנה'. לכן, אין שום סיבה לחשוש". הרבי העניק לכל אחד מאיתנו שטר נוסף של דולר, כדי "לתת לצדקה בארץ ישראל".

כמובן שלא שינינו את תוכניותינו, והנסיעה הייתה מוצלחת ושמחה.

לאה גנייביש היא מייסדת ומנהלת חברת תכשיטי דלמר העולמית, וזכתה בתואר ספקית השנה מטעם רשת התכשיטים זיילס בקנדה. היא רואינה בכיתה שבמונטריאול, קנדה בחודש שבט תשע"א (2011).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב של' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ב (1972) — נציגות חברי קבינט המנהיגות הצעירה של המגבית היהודית המאוחדת (UJA) נכנסה לרבי ליחידות, לפגישה שנמשכה עד אור הבוקר. בין היתר אמר להם הרבי: "אינני מבקש מכם צ'ק. מה שאני מבקש הוא שכל אחד מכם יהיה יותר יהודי ממה שהוא היום. כיצד? על ידי שתוסיפו לפחות מצווה אחת בחייכם האישיים ובחיי משפחתכם". הרבי גם אמר להם שהמשמעות העיקרית של יציאת יהודי ברית המועצות באותה תקופה לא מתבטאת במישור החומרי - שהרי הגירה לארץ חדשה כרוכה בקשיי הסתגלות לשפה ולמנהגים החדשים, ומציאת פתרונות דיוור ותעסוקה. התועלת העיקרית שביציאתם היא בתחום חופש הדת - באפשרות למצוא את זהותם במסורת אבותיהם ולהשלים חסכים של חינוך יהודי שנשלל מהם ומילדיהם.¹ י"ט באדר

< תשד"מ (1984) — הרבי סיפר את סיפורו של חוני המעגל, שעל פי חז"ל אירע ביום זה. הרבי הזכיר את פרטי הסיפור, שחוני "עג עוגה [עיגול] ועמד בתוכה, ואמר: רבונו של עולם... נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן, עד שתרחם על בניך", וגם אחרי שהחלו גשמים, הוא לא ויתר עד שירדו "כתקנן... גשמי רצון, ברכה ונדבה", לא "טיפין, טיפין", ולא "כמלא פי חביות". הרבי הסביר שבסיפור זה יש לקח עבור כל יהודי, המכונה בנו של הקב"ה, שצריך להתחנן לפני ה' "כבן המתחטא לפני אביו", ולהתעקש ולתבוע בתוקף ככל שיידרש עד למילוי צרכיו, וכל שכן בנוגע למילוי צרכי כלל ישראל - "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח".² כ' באדר ב'

כשלושה חודשים לפני חג הפסח, סביבות הזמן שבו היינו בדרך כלל מתחילות בהפקת ההצגה, הזדמן לי להיות בניו יורק, ונכנסתי ליחידות עם הרבי.

הרבי כמובן שאל אותי, "האם אתן מעלות הצגה השנה?"

"לצערי, אני חושבת שלא", עניתי, "מאחר שלבעלים של הנשים כבר אין יותר כוח לזה".

הרבי הביט בי ואמר, "חזרי ומסרי לבעלים הללו שעליהם לעשות את כל מה שיידרש, ואת מצידך תוודאי שההצגה תתקיים השנה".

קיבלתי את המסר. כשחזרתי, כינסתי את הנשים והודעתי, "הרבי מבקש שנארגן הצגה השנה. זה לא בא ממני, אלא מהרבי. לכן, תמסרו לבעלים שלכם שאם הם מתנגדים לעניין, יש להם עסק עם הרבי".

כמובן שאיש לא התווכח, ויצאנו לדרך. זו הייתה עבודה מטורפת - תוך שמונה שבועות בלבד הרמנו את ההפקה, והיא הייתה מוצלחת ביותר. מיותר לציין שהרבי היה מרוצה מאוד, ובאותה שנה הוא שלח לי המחאה על סך שלושים ושישה דולר לטובת קופת "מעות חטים".

במשך עשר שנים רצופות העלינו הצגות, עד שחליתי וכבר לא יכולתי להוציא לפועל את המיזם. הרבי לא שאל אותי שוב בנוגע לכך.

אך הייתי רוצה לספר על הזדמנות אחרת שבא הרבי עודד אותי להמשיך, למרות הקשיים.

חלפו שנים רבות, ובני עמד להינשא לנערה מדרום אפריקה. מתוך ציפייה לקראת המאורע המשמח, הזמנו כרטיסי טיסה בחברת אל-על מניו יורק ליוהנסבורג, דרך תל אביב.

כל זה התרחש בשנת תנש"א (1991), בעיצומה של מלחמת המפרץ. אבי הכלה המיועדת חשש מאוד מכך שאנו מתכננים לטוס דרך ישראל, שבאותה עת ספגה מטחי טילי סקאד ששיגר סדאם חוסיין. הוא התקשר אלינו וביקש שנזמין כרטיסים בחברת בריטיש איירווייז. הוא לא היה היחיד. כמה ממכרינו הלא-יהודיים ניסו לשכנע אותנו לבטל את הכרטיסים, ואפילו נציג חברת אל על הציע להעביר אותנו לחברה אחרת כדי שלא נצטרך לעבור בישראל.

אולם אנחנו העדפנו לטוס דרך ישראל, והחלטנו לשאול את הרבי האם זהו הדבר הנכון לעשות.

כשבוע לפני הנסיעה המתוכננת עברנו אצל הרבי ביום ראשון, בעת חלוקת הדולרים לשליחות מצווה.

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

1 דיעוּשקא: הרבי מליובאוויטש ויהדות רוסיה, עמ' 516; מעשה ברבי, עמ' 69
2 תורת מנחם התוועדויות תשד"מ, ב, עמ' 1307